

var Hastværk. Men det er jo ikke at føde i Dølgemaal. Fordi en Kone kommer for tidlig, derfor føder hun jo ikke i Dølgemaal.

Dernæst udtalte det ærede Medlem, at jeg skulde have sagt, at Ministeren ikke kunde pille en enkelt Stand ud, og det mente han, at han saa udmærket godt kunde gøre, for i Fjor havde vi givet Løjtnanterne Lønningstillæg; ja, men dette var jo en virkelig Lønningsreform og ikke et Dyrtdstillæg. Men jeg sagde heller ikke, at Ministeren ikke kunde pille saadan en enkelt Stand ud, men at det var vanskeligt at pille en saadan enkelt Stand ud og erklære, at de havde en saa lav Løn, at de trængte til en Lønningsforhøjelse, for saa maatte alle andre, der levede under de samme Lønningsvilkår, ogsaa have et retfærdigt og rimeligt Krav paa et Dyrtdstillæg. Og det er ogsaa det, man plejer, naar man giver Dyrtdstillæg, at lade dem faa en almindelig Karakter og ikke at lade det være en saadan Tilfældighed som her. Hvis der havde været stillet et virkeligt Forslag om et almindeligt Dyrtdstillæg for Lærere, om det saa havde været det ærede Medlem, der havde stillet det, vilde jeg have stemt for det. Men dette er intet Dyrtdstillæg . . . (Afbrydelse: Hvad er det da?) . . . det er et Tilskud til Kommunerne.

Martin Madsen Halsted: Da jeg første Gang udtalte mig om dette Forslag, sagde jeg, at jeg kunde indse, at der ikke var megen Sandsynlighed for, at det blev vedtaget, men jeg vilde benytte Lejligheden til ved at tiltræde det at gøre mit til, at Ministeren fik Lejlighed til klart at udtale sig om Sagen, og navnlig til, at vi fik Klarhed over, hvorvidt Lærerne til næste Aar kunde vente en Lønningsreform, og jeg sluttede med, at jeg forudsatte, at hvis der kunde opnaas et Lønningstillæg eller en Lønningsrevision, vilde det i Lighed med, hvad der er stillet andre Etater i Udsigt, faa tilbagevirkende Kraft. Jeg er da mere end forbavset over det Svar, den ærede Ordfører nu har givet paa det bestemt formulerede Spørgsmaal i den Retning, for jeg tror, at hvis man giver de andres Lønningsforbedringer tilbagevirkende Kraft — og de paagældende have dog faaet en Art Tilsagn derom —, vil man vanskelig kunne undgaa ogsaa at give Lærernes det. Jeg forstaar virkelig ikke rigtig den Stilling, der i Øjeblikket indtages. Jeg vilde have opfordret Forslagsstillerne til at tage Forslaget tilbage, og for mit Vedkommende

have givet Afkald paa nogen Afstemning derover, hvis der var givet et saadant Tilsagn om, at man vilde gøre sit til at Lønningsreformen fik tilbagevirkende Kraft. Jeg forstaar nok, at Ordføreren ikke kan binde sit Parti, det kunde han jo heller ikke forrige Gang, men han kunde have udtalt sin Sympati og erklæret, at — saavidt det stod til ham — var han villig.

Han har imidlertid givet et bestemt Nej; men jeg tror ikke, man vil kunne undgaa at give Lønforbedringen tilbagevirkende Kraft, naar man vil give de andres Lønningsforbedring tilbagevirkende Kraft.

Ordføreren (Jensen - Sønderup): Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem vilde kalde det, naar jeg som Ordfører stod op og gav et Løfte om at gøre mit til, at en saadan ny Lønningslov maatte faa tilbagevirkende Kraft, naar jeg i Øjeblikket ikke kunde se, hvorledes det skulde lade sig gøre, hvis den ny Lønningslov blev formet, saaledes som jeg ønsker, den skal formes. Saa finder jeg det rigtigere at sige, som jeg sagde, end at stille noget i Udsigt, som jeg selv har en Følelse af vanskelig lader sig realisere. Jeg holder mest af at sige klart og ligefrem, hvorledes jeg ser paa Tingene; jeg tror, det baader Forhandlingerne bedre end at søge at glatte ud paa det ved at stille noget i Udsigt, man ikke selv tror, der er Udsigt til at faa gennemført.

Martin Madsen Halsted: Jeg kan ikke skønne, at det skulde blive vanskeligere at give en Lønningslov for Lærerne et halvt Aars tilbagevirkende Kraft end at give en Lønningslov for de andre Etater det.

Ingvard Jensen: Jeg føler ikke Trang til at blande mig i den Forhandling, der i længere Tid er ført om Ændringsforslag Nr. 248. Jeg antager, at intet Medlem er i Tvivl om, hvorledes de i saa Henseende skulde stille sig. Naar jeg har forlangt Ordet, er det for at bringe Ministeriet, særlig Kultusministeren, der har bifaldet Ændringsforslag Nr. 253, og ligeledes Finansudvalget, en Tak. Dette Ændringsforslag angaar en Bevilling til Foreningen „Bornholm“, og da jeg er Medlem af denne Forenings Bestyrelse, føler jeg ganske naturlig Trang til at bringe Finansudvalget og Ministeren en Tak for Forslaget. Enhver, som kender Bornholm og bornholmske Forhold, vil vide, at der derovre er mange skønne og i Sammenligning med